

*Het
geeft
niet*

GRATIS VOORPUBLICATIE

MIRANDA HILLERS

DEEL 1 VAN DE BLINGG-SERIE

SCelta

Lees ook van Miranda Hillers

De *Blingg*-serie:
Het geeft niet
Breek mijn hart niet
Vergis je niet

Abonneer u nu op de Scelta Publishing Nieuwsbrief.

Ga naar www.sceltapublishing.com;

 www.facebook.com/sceltapublishing;

 www.twitter.com/UitgScelta;

 www.instagram.com/sceltapublishing

en ontvang regelmatig informatie over de nieuwste titels, blijf op de hoogte van speciale aanbiedingen en kortingsacties en maak kans op fantastische prijzen!

NEW ADULT

Het
geeft
niet

MIRANDA HILLERS

DEEL 1 VAN DE BLINGG-SERIE

© 2016 Scelta Publishing

© 2015 Miranda Hillers

Omslagbeeld: Vita Khorzhevska | Shutterstock.com

Omslag- en opmaakontwerp: Evelien van Steenis

Tekstredactie: Linda Everts

Auteursfoto: Miranda Hillers

Eerste druk, juni 2016

ISBN 978-94-91884-38-2

NUR 343

WWW.SCELTAPUBLISHING.COM

WWW.MIRANDAHILLERS.NL

Alle rechten voorbehouden.

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand en/of openbaar gemaakt in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen of op enige andere manier zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

1

‘Goedemorgen, schatje.’

Langzaam rek ik me uit. Een zware stem heeft me uit mijn slaap gehaald. Mijn gestrekte arm komt ergens tegenaan wanneer ik me half omdraai. Het gezicht van een mooie man grijnst naar me en vervolgens werpt hij me een begeerlijke blik toe.

Mijn ogen glijden van boven naar beneden. Een bos zwarte krullen, bruine ogen, rechte neus, lichte stoppels op zijn kaken en uitnodigende lippen.

Heb ik zijn lichaam al genoemd? Volledig in shape.

En dat ligt gewoon naast me in bed. Mijn eigen bed. ‘Goedemorgen ... eh ...’

‘Julian,’ klinkt het uit zijn welgevormde mond.

O, ja. ‘Julian.’ Afwachtend van zijn verdere handelingen gaat mijn hand naar zijn kaak, over zijn stoppels. Zijn donkere ogen kijken mij verlangend aan.

Als hij zich voorover buigt, verwacht ik een heerlijke lange kus, maar Julians lippen komen net niet tegen de mijne aan.

‘Je was geweldig vannacht,’ zacht tintelen de woorden tegen mijn mond. ‘Ik ga je weer lekker verwennen.’

Ik vind het helemaal goed, aangezien deze knappe hunk mijn lustgevoelens opwekt.

Zijn handen ontdekken opnieuw mijn lichaam en ik voel vlinderlichte kusjes op mijn beide borsten. Mmm, ga vooral zo door, niet stoppen alstublieft.

Mijn lichaamstemperatuur begint licht te stijgen, Julian is een goede minnaar.

Genietend van zijn liefkozingen hoor ik vaag het getril van mijn mobiele telefoon.

Nee! Niet nu.

Half uit bed hangend probeer ik met een arm mijn gsm te pakken. Ik heb altijd het idee dat men niet zomaar belt, er kan iets aan de hand zijn, dus probeer ik het trillende mobieltje te pakken.

Als ik mijn gsm in mijn hand heb, kijk ik op het display. ‘Het is Gwen, mijn zus,’ zeg ik hardop, misschien kent hij haar ook wel.

Julian hoort mij niet en gaat gewoon door met waar hij mee bezig is. Zijn hoofd daalt langzaam af naar beneden. Al kussend bereikt hij via mijn buik, mijn slipje. Een hand blijft mijn borst masseren. Het voelt zalig en ik begin zwaarder te ademen.

Ondertussen ontgrendel ik, inmiddels flink opgewonden, met een veegbeweging mijn gsm. Mijn andere hand woelt door de zwarte krullen van Adonis Julian.

‘Gwen?’ vraag ik verbaasd.

‘Fie! Waar blijf je nou?’ Ze klinkt geïrriteerd. ‘Het is al druk in de winkel.’

‘Nee, joh. Het is toch zon...’ Zodra ik tegen haar wil zeggen dat het zondag is, komen flarden van gisteravond door en weet ik dat het zaterdag is.

Julian is inmiddels flink op dreef met zijn mond en ik krijg het warm. Ik werd al heet bij zijn aanblik.

‘Ik kom bijna,’ sis ik stilletjes, mijn gsm van me afhoudend. Jemig, ik ontplof zometeen. ‘Julian!’ hijg ik fluisterend.

‘Kom maar, lekker ding.’ Zijn hese stem doet het ’em. ‘Kom voor me, Sophie.’

Grijpend aan de donkere krullen van mijn minnaar laat ik mezelf heerlijk gaan. ‘Ik kom!’

Die woorden zal Gwen ook gehoord hebben voordat mijn gsm spontaan uit mijn hand glijdt. Ik kon het echt niet helpen.

‘Sorry, sorry, sorry, allerliefste zus. Ik ben door de wekker heen geslapen.’ Met natte haren in een lage staart gebonden sta ik binnen een kwartiertje in de winkel.

Gwen kijkt me aan en schudt lachend haar hoofd. ‘Fie.’ Ze klinkt moederlijk, terwijl ze mijn naam uitspreekt.

Ze loopt naar de kassa waar ze afrekent met twee meiden, die een stapel kleding hebben uitgezocht.

Ik ga naar de paskamers met de paarse gordijnen en adviseer een moeder en dochter. Zij twifelen over hun keuze tussen een jeans met een knoopsluiting of met een ritssluiting.

Het is gezellig druk in onze eigen, goedlopende winkel Bling en het is nog niet eens tien uur.

‘Het is dat ik van een nichtje van mijn burens hoorde dat jullie zo’n leuke winkel hebben. We zijn hier pas komen wonen.’

‘Altijd fijn om te horen, mevrouw. Dank u wel,’ antwoord ik met een trotse lach.

Haar dochter van ongeveer zeventien jaar past een hip, pastel roze shirtje met een trendy print.

‘En zo betaalbaar. Heb je deze misschien ook in mijn maat?’ vraagt ze hoopvol.

‘Ik ga voor u op zoek, momentje.’ Uit het schap waar de topjes liggen, haal ik de maat van de klant eruit. Terwijl ze het topje gaat passen, komt Gwen bij me staan.

‘Het is maar goed dat je hierboven woont en dat je binnen een mum van tijd hier was.’ Ze stoot tegen mijn schouder aan. ‘Anders was ik komen kijken wat je aan het doen was.’

Ik weet dat ze het niet meent, toch krijg ik een kleur als ik denk aan wat zich hierboven heeft afgespeeld. Ik bloos nooit, maar wat Julian en ik vannacht allemaal hebben uitgespookt, maakt dat ik het weer tussen mijn benen voel.

‘Was het weer zover?’ Ze grinnikt, omdat ik niets terug zeg, ze kent me langer dan vandaag.

We lopen wat van de paskamers af. ‘Gelukkig heb ik de vloeren geluidsdicht laten maken.’

‘Je kletst er omheen, Fie. Wie was deze keer de gelukkige?’

‘Julian.’ Julian die mijn naam hard kreunde toen ik hem met mijn mond bevredigde.

‘Die met dat donkere haar zeker. Jij pikt ook altijd de lekkerste eruit. Heb je hem aan zijn haren naar je huis meegesleept? Ik heb je gisteravond niet zien weggaan.’

Gisteren zijn we na het werk lekker een paar wijntjes gaan drinken in de plaatselijke kroeg. En inderdaad liep er veel testosteron rond dat we niet eerder gezien hadden.

‘Ik kon niet kiezen en heb iene, miene, mutte gedaan,’ grap ik.

‘Jaja, Fie. Heb je verder nog wat afgesproken met hem?’

Ik schud mijn hoofd. ‘Ik weet alleen zijn voornaam en dat hij na het douchen de deur achter zich dicht zou doen.’ Mijn wijsvinger prikt in haar buik. ‘En jij dan, Gwen? Jij ging naar de plee en je kwam niet meer terug.’

‘Eh, ja.’ Opeens zie ik vlekken in haar hals. Ik druk er op één. ‘Niet doen,’ lacht ze en duwt mijn hand weg.

‘Wie was het?’ Ik blijf net zolang wachten totdat ze het me zegt wie het was.

‘Thomas.’

Ik begin te zachtjes te grinniken. Ik wil de klanten niet afschrikken met onze kletspraatjes over de mannen die

we hebben gescoord. ‘Je ging alleen maar naar het toilet. Mmh, fraaie move, Gwen.’ We geven elkaar een high five en giechelen als pubermeisjes om onze avontuurtjes.

De moeder en dochter die ik zojuist geadviseerd heb komen met hun aankopen naar de kassa. Ik vouw alles netjes op en reken met ze af. ‘Wekelijks hebben we aanvulling op de collectie,’ zeg ik, terwijl ik ze twee tassen vol met kleding overhandig.

‘Dat is goed om te weten.’ De moeder lacht vriendelijk naar me en dochterlief lijkt tevreden te zijn met haar nieuwe topjes en broeken.

‘Dan wens ik jullie een gezellig weekend. Bedankt en tot ziens.’ Glimlachend sta ik de volgende klant alweer te woord.

‘Hebben jullie deze glittertop ook in andere kleuren?’ vraagt een meisje. Ze heeft netjes gewacht totdat de moeder en haar dochter klaar waren.

Zo gaat het de hele dag door en ik vind het geweldig. Een eigen zaak, samen met mijn zus. En het voldoet ook nog eens aan onze verwachtingen.

We hebben de kleuren paars, zilver en zwart op de wanden gebruikt en werken met witte accessoires om de uitstraling van Blingg er sprankelend uit te laten zien.

‘Ik ga er een voor je halen. Je mag ook even meelopen, hoor.’ Ze maakt aanstalten om met me mee te gaan. Ik ga haar voor naar het rek waar ze hangen en geef haar een top in een groene kleur.

‘Dank je wel. Jullie hebben echt aparte kleding. Verkopen jullie ook sieraden?’

Helaas. ‘Op dit moment hebben we alleen wat sjaaltjes en riemen, maar binnenkort komt onze eigen sieradenlijn binnen.’

‘Echt waar? Wil je mij bellen als ze binnen zijn?’ zegt ze enthousiast. ‘Ik ben bijna jarig en dan zou ik graag

een mooie aparte ring of armband in jullie stijl willen dragen.'

'Prima, ik noteer je gegevens en laat het je spoedig weten.'

Opgewekt verlaat ook deze klant tevreden de winkel.

De tijd vliegt en voordat we het weten is het alweer vijf uur.

Goed gemutst en zin in vanavond, loop ik naar voren om het kledingrek dat buiten staat binnen te zetten.

Ik zwaai nog even naar overbuurman Rens. Hij heeft samen met zijn vader een fietsenwinkel en tevens een kleine stalling. Hij groet terug met een grijns en geeft me een vette knipoog.

'Gaan jullie vanavond nog wat doen?' roept hij vanaf de overkant. Ik knik ja. Ik wil niet zo ordinair over de winkelstraat terugroepen. 'The Matrix?' Rens roept gewoon door.

Ik moet lachen om hem, mijn fietsenmakertje. 'Jaaaa,' zeg ik wat harder dan normaal en we steken allebei onze duim op.

Eenmaal binnen sluit Gwen de kassa af. 'Wat zei je?' Rens haalt de fietsen die buiten gepresenteerd staan naar binnen, terwijl ik hem door de etalageruit bekijk. 'Sorry, ik was even afgeleid.'

'Weekend, ben er aan toe. Jij ook of niet?' grinnikt ze, wetende dat we weer willen scoren, eh flirten, met het mannelijk geslacht.

'Ja, zin in. Dansen, sjansen en... biertjes drinken?' Ik denk alvast na over wat ik aan zal trekken en knijp mijn zus in haar zij.

'Ga je gelijk met mij mee of kom je nadat je je bed hebt verschoond?' vraagt ze me nog.

'Ik kom later naar je toe. Misschien heeft Julian de boel wel leeggehaald.'

We nemen afscheid van elkaar en via de vergrendelde deur achterin de winkel loop ik de trap op naar boven. Eigenlijk is de ingang van mijn appartement te bereiken buitenom achter de winkel, maar zo kan het ook.

Ik leg mijn sleutels op het witte dressoir en zeg gedag tegen Edward. In een fotolijstje staart hij me stoer aan. Hij is mijn favoriete personage uit de Twilight films.

Mijn goudvisjes, Bella en Jake, geef ik wat vissenvoer. Ze zwemmen naar boven in de ronde kom en happen gelijk naar het voer. Wat een leven, beetje rondzwemmen en voer happen.

Dan valt mijn oog op een visitekaartje dat op het dressoir ligt. Zeker van Adonis Julian.

Eens even kijken wat hij te melden heeft. Hij heeft een evenementenbureau, een stad verderop. Het visitekaartje draai ik om.

Glimlachend denk ik terug aan de herinnering van gisteren. Hij heeft me inderdaad genot geschonken. Het visitekaartje leg ik bij de andere kaartjes in een laatje, samen bij de afhaallijsten van de chinees en pizzeria.

Ik ruim nog wat rondslingerende tijdschriften op door ze in de lectuurbak te zetten waar ze horen. Dan is het

tijd om te gaan douchen, maar ik zal eerst mijn bed gaan verschoneren.

Mijn inloopkast, waar genoeg ruimte is voor al mijn kleding, is rijkelijk gevuld. Ook lingerie, sjaals, sieraden en schoenen liggen netjes gesorteerd, zowel op kledingstuk als op kleur.

Vanavond doe ik mijn nauwsluitende zwarte jurkje aan. Ik heb de jurk al klaargelegd voordat ik ging douchen.

De handdoek valt bijna van mijn hoofd en ik had hem nog zo goed mogelijk gedrapeerd. Nou, dan gaat hij maar af.

Uit het badkamerkastje dat vol met potjes crème, lotion en parfum staat, kies ik mijn favoriete bodylotion. Hij smeert soepel uit en ligt als een tweede huid op mijn lichaam. Als bonus laat het nog een glinsterend effect achter. Helemaal goed.

Zorgvuldig maak ik me op. Beetje foundation, oogschaduw en een klein blauw lijntje op en onder mijn ogen, zodat mijn donkere irissen goed opvallen. Met een grove kwast strijk ik een vleugje poeder op mijn gezicht voor anti- glim.

Als laatste haal ik het penseeltje uit de huls van de lippenstift en strijk de kleur over mijn lippen. Dit is echt mijn favoriet: 24/7 lippenstift, kiss-proof. Ideaal.

Mijn lange donkere haren föhn ik totdat het vol over mijn schouders hangt.

Het paarse armbandje, een proefmodel dat we zelf hebben ontworpen, ligt in een van mijn sieradendoosjes die open staat. Ik ben er trots op. Het is onze eerste exemplaar.

Als je alleen bent is het even prutsen om de sluiting vast te maken, maar ik laat me niet kennen. Uiteindelijk lukt het me. Nu nog het zwarte jurkje aantrekken en ik ben klaar.

Waar heb ik ze nou gelaten? Ik zoek nog mijn zwarte suède hoge hakken. Ik kijk onder mijn bed en in de woonkamer. Helaas zie ik ze niet zo gauw, dan maar andere aan.

Bij de deur aangekomen zie ik mijn hoge hakken. Ze staan netjes te wachten in het halletje. Gelukkig! Ik ruil van schoenen.

Ik kijk achterom of ik nog wat vergeten ben. Nee, ik heb alles. Mijn tasje en jasje pak ik van de kapstok en ik ga de deur uit.

Gwen en ik hebben vanavond afgesproken met Claudia en Rosalie, onze twee vriendinnen. We eten bij mijn zus en daarna gaan we naar The Matrix, de nieuwe dancing die net een maandje open is.

Omdat we niet te ver bij elkaar vandaan wonen ga ik lopend naar haar toe. Met zo'n strak jurkje kan ik toch niet zo goed fietsen en dan wapperen mijn haren ook nog alle kanten op. Nee, het is een goede keus van me geweest om die tien minuutjes te gaan lopen.

De winkelstraten zijn verlaten. Af en toe kijk ik in etalages hoe de concurrentie hun collecties heeft gepresenteerd.

Ik loop langs de kroeg en zwaai naar wat bekenden. Rens staat half in de deuropening met zijn vrienden en komt naar buiten met een biertje in zijn hand.

'Hé, Fietje. Was je naar me op zoek?' Zijn wenkbrauwen trekt hij vragend omhoog, een kus bereikt mijn wang dichtbij mijn mondhoek.

'Nee, joh. Ik ga naar Gwen.' Ik geef een duwtje tegen zijn schouder.

'En straks gaan we dansen, toch?' Hij maakt rare danspasjes. Ik moet lachen om Rens, hij is leuk.

Op de kerkklok zie ik dat ik echt moet gaan, ik ben al laat. 'Ik ga, Rens. We zien jullie straks wel.' Nu kus ik zijn wang en vervolg mijn weg weer.

Na twaalf minuten laat ik mezelf binnen in Gwens huis. ‘Meiden, jullie zijn er al,’ is mijn begroeting en ik stop de sleutelbos in mijn tasje.

‘Hoi, Fie.’ Claudia staat op en geeft me een kus. ‘Hoe is het?’

Rosalie omhelst me. ‘Sophie, je ziet er weer mooi uit.’

‘Met mij gaat het goed. Met jullie ook?’ Ze knikken allebei en kijken hongerig naar Gwen. Ze komt net met een dampende pan nasi uit de keuken.

‘Het ruikt hier naar de chinees. Lekker.’ Ik plof op een stoel en rek mijn armen uit. Een ongegeneerde geeuw volgt.

‘Ben je moe, ofzo?’ vraagt Rosalie aan mij.

Moe? ‘Nee, ik had tegenwind.’ Moe van vannacht misschien, maar wel voldaan. Gwen lacht gemeen en ik steek mijn tong naar haar uit. ‘Ik denk dat Gwennie moe is.’

‘Gwen nie,’ lacht ze nu hardop.

‘Wat is er dan?’ wil Claudia weten. Haar lange blonde haar zwaait ze over haar schouders en kijkt ons belangstellend aan.

‘Fie heeft vannacht gymnastiek gedaan.’ Gwen verklapt mijn wilde nacht. En die van haar dan?

‘Oh, vertel eens?’ Rosalie komt naast me zitten en is een en al oor.

Nonchalant haal ik mijn schouders op. ‘Gewoon. Ik werd vanochtend wakker en toen lag er een lekkere hunk naast me in bed.’ Ze giebelen, omdat ik er zo droog over doe.

‘En?’ Claudia is nieuwsgierig.

‘Wat, en?’

‘Was ie lekker?’ verduidelijkt ze en slaakt een overdreven zucht.

‘Mag ik de sambal?’ Mijn zus begrijpt wat ik wil laten zien en geeft het potje aan mij dat al op de eettafel staat. Met een theelepeltje haal ik er sambal uit. ‘Zien jullie dit?’ Claudia en Rosalie knikken in afwachting. ‘Let op.’ Ik steek het volle lepeltje in mijn mond.

‘Wat doe je nou?’ gilt Rosalie verschrikt. In mijn ooghoek zie ik dat Claudia’s ogen en mond wijd open gaan. Gwen grinnikt al bij voorbaat. We hebben dit wel vaker gedaan.

Als ik het door heb geslikt zeg ik tegen ze: ‘Zo heet was Julian.’

Ze liggen in een deuk en snappen niet dat ik het zonder pardon kan doorslikken.

Gwen scheidt nasi op onze borden. ‘Kom, laten we gaan eten anders wordt het koud.’

‘Hoe is het eigenlijk met jullie sieradenlijn? Ik heb volgende week een date. Een dokter in opleiding.’ Rosalie’s ogen glimmen. ‘Ik heb een nieuwe mooie ketting nodig.’

‘Dat schiet al op. Onze Spaanse fabrikant heeft al wat monsters opgestuurd en die zien er goed uit,’ zeg ik tegen haar.

‘Kijk, dit is ook een proefmodel.’ Gwen laat haar een ring zien die opvalt door de vorm en kleurstelling.

‘Erg mooi.’ Claudia heft haar glas water. ‘Nou meiden, proost op de sieraden en vanavond!’

Het geeft niet

In dit eerste deel uit de *Blingg*-serie krijgen we een kijkje in het leven van Sophie. Ze runt samen met haar zus Gwen een goedlopende kledingzaak, genaamd *Blingg*.

Sophie is nooit echt verliefd op de mannen waarmee ze korte avontuurtjes beleeft. Totdat ze de knappe, blonde Frederick ontmoet. Is hij de ware voor haar? En kan Frederick omgaan met het feit dat de jonge aantrekkelijke Rens haar beste vriend is? Ze heeft immers een hechte band met hem.

Tijdens een gezamenlijke vakantie lopen de spanningen hoog op. Dramatische mannenproblemen worden afgewisseld met stomende scènes.

Miranda Hillers (1971) hield op jonge leeftijd dagboeken bij, met name toen ze uit begon te gaan. Alles wat Miranda in die periode beleefde, van het stappen met vriendinnen en vele liefdesperikelen, hebben haar gedreven tot het schrijven van de *Blingg*-serie.

www.mirandahillers.nl
www.blingg.nl

WWW.SCELTAPUBLISHING.COM

ISBN 978-94-91884-38-2

9 789491 884382